

תת"ע (פתח תקווה) 1501-11-13 - מדינת ישראל נ' רובינזון פז

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1501-11-13 מדינת ישראל נ' רובינזון פז
בפני כבוד השופטת מגי כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רובינזון פז

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 2.11.13 בשעה 03:25 נהג ברכב פרטי מ.ר. 63-527-75 (להלן: "**הרכב**") כשהוא שיכור ועל פי בדיקת הנשיפה נמצאו 350 מיקרוגרם אלקוהול בליטר אחד של אוויר נשוף. עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה.

בישיבת ההקראה שהתקיימה בתאריך 10.2.14 כפר הנאשם בתקינות וחוקיות אמצעי המדידה ובשיטת המדידה.

פרשתהתביעה

מטעם התביעה העידו:

ע"ת 1, המתנדב סזנה יוסף, הגיש מוצגים ת/1-ת/3, מהם ומעדותו עולה כי הבחין בנאשם נוהג, זיהה אותו, עיכב אותו לביצוע בדיקת נשיפון לנוכח קבלת תוצאה חיובית העבירו לטיפולו של השוטר קובי שלום. כן צויין בת/1: "**מרגע שעצרתי הרכב והנהג נבדק בנשיפון ועד שהבאתי הנהג לשוטר הנ"ל (קובי שלום, מ.כ.), הנהג לא אכל, לא שתה, לא הקיא, לא עישן, לא מרח דבר על שפתיו, ולא שם דבר באפו עד שהבאתיו לשוטר. הנהג היה לבדו ברכב ללא כל נוסע אחר.**"

ע"ת 2, השוטר קובי שלום, הגיש מוצגים ת/1-ת/7, מהם ומעדותו עולה כי לא ראה את הנאשם נוהג וכי ע"ת 1 ומתנדב נוסף הביאו לטיפולו את הנאשם. העיד כי הנאשם אמר בתחקורו כי לא נטל תרופות. העיד כי ביצע לנאשם בדיקת מאפיינים וציין בת/6 כי מפיו של הנאשם נדף ריח חזק של אלקוהול, כי בבדיקת הנשיפון נמצאה אינדיקציה לשכרות וכן במבחן העמידה במקום נמצא הנאשם

עמוד 1

מתנדנד, במבחן ההליכה על קו הנאשם לא הצמיד העקב לאגודל, במבחן הבאת האצבע לאף הנאשם החטיא פעמיים ובהתרשמות הכללית ציין העד כי הנאשם נראה תחת השפעת אלכוהול בינונית.

כן ציין העד כי הנאשם לא אכל, לא שתה, לא עישן, לא הקיא ולא הכניס דבר מה לפיו ו/או לאפו וכן דרש מהנאשם להיבדק, הסביר לו את משמעות הסירוב, הנאשם הסכים להיבדק והועבר לע"ת 3.

ע"ת 3, השוטר רותם לוי חדד, הגיש מוצגים ת/8-ת/14, מהם ומעדותו עולה כי בדק עם ע"ת 2 כי הנאשם לא אכל ולא שתה, לא עישן, לא הקיא ולא הכניס דבר מה לפיו טרם הבדיקה, כי בדיקת הנשיפה החלה בשעה 03:47 ונמצאו בה 350 מק"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף.

פרשתהגנה

מטעם ההגנה העידו:

הנאשם, העיד כי ביום האירוע, בילה בהרמת כוסית, בו שתה "2,3 בירות ועוד איזה קוקטייל. זהו. משהו בסדר הגודל הזה." וכי בזמן האירוע, ועוד לפני כן חש בכאבי גרון חזקים, וכששב לביתו בשעה 14:00, מדד חום בנוכחות אמו וניתנה תוצאה של 39 מעלות חום.

בהמשך, העיד הנאשם, כי הלך לישון בחדרו ולקראת חצות התקשר אליו חברו וביקש ממנו כי יבוא לשוחח איתו בבית קפה בקניון אם הדרך. אמו ניסתה למנוע ממנו לצאת, והתפתח ויכוח קולני. בבית הקפה, ישב במשך 50 דקות ושוחח עם חברו ולאחר מכן יצא לביתו ונעצר לבדיקה שגרתית.

בנוגע לטיפול השוטרים, העיד הנאשם כי נשאל אם נטל תרופות והשיב בחיוב תוך פירוט התרופות להורדת החום שנטל. הנאשם העיד כי ביקש שיצוין כי הוא חולה אך השוטר סירב ולאחר מכן, ביצע בדיקה ונלקח לביתו.

הנאשם העיד כי בבוקר למחרת מדד חום ונתקבלה תוצאה של 39.5 מעלות המשיך למרפאה, המתין כשעה וחצי, הודע לו כי הרופא לא יכול לקבל אותו, לא הרגיש צורך להגיע למיון ולמחרת טופל אצל רופא המשפחה.

בחקירה הנגדית הנאשם העיד כי חתם על הטופס ת/6 למרות שמצוין שם כי לא נטל תרופות כי מבחינתו אקמול ונורופן אינם תרופות. עוד ציין הנאשם כי לא בוצעה לו בדיקת מאפיינים.

ע"ה 2, איתי יתום, חברו של הנאשם, העיד כי התקשר לנאשם וביקש כי יבוא לשוחח איתו וכן כי בזמן ששוחחו "לא ראיתי שהוא נגע במשהו שאמור לגרום לזה" העד ציין, בחקירה הנגדית כי נפגש עם הנאשם משך כשעתיים שלוש.

ע"ה 3, מר אברהם רובינזון, אביו של הנאשם, העיד כי הנאשם היה במסיבה מטעם העבודה, חזר בשעות אחר הצהריים, התלונן כי "מרגיש מאוד לא טוב", מדד חום ונמצאו לו 39.5 מעלות חום, לדברי רעייתו. סמוך לשעה 01:00, התעורר ויכוח בין רעייתו לנאשם על רקע רצונו לצאת. למחרת

ניגשו לקופת חולים בה יש תורנות בשבתות אך הרופא לא הגיע. בהמשך, נכנס הנאשם לנוח ולמחרת ביקר אצל רופא שאבחן כי חולה בדלקת בגרון. כן העיד כי אינו יודע כמה אלוהול צרך הנאשם.

ע"ה 4, גב' שרה רובינזון, אימו של הנאשם, העידה כי הנאשם שב מאירוע מטעם העבודה ואמר כי חש ברע ו"כואב לו הגרון בטירוף". בהמשך הלך לנוח עד לשעה 01:30 כאשר ביקש לצאת מהבית. העדה העידה כי אמרה "מה זה אתה מרגיש רע מאד, אני לא רוצה שתלך לאף מקום", אך הנאשם יצא. לאחר ששב מדדו שוב חום ומצאו 39.7 מעלות, בבוקר המחרת, נסעו לקופת חולים, לא התקבלו ובבוקר שלאחר מכן, פנה הנאשם לרופא משפחה, אשר איבחן דלקת חריפה בגרון, והנאשם קיבל אנטיביוטיקה לעשרה ימים.

בחקירתה הנגדית, העידה העדה כי מדדה חום לנאשם רק לאחר החזרה מהשימוע בבוקר שלמחרת ולא מיד טרם יציאת הנאשם או לאחר החזרתו על ידי השוטרים. כן העידה העדה כי לא ידוע לה כמות האלוהול שהנאשם צרך.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את עדותם של עדי התביעה ועדי ההגנה, שקלתי את טענותיהם, התרשמתי מהופעתם בבית המשפט, עייתי במסמכים שהוגשו, הגעתי למסקנה כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ואנמק:

אין מחלוקת לגבי המקום, הזמן והנהיגה.

אין מחלוקת כי הנאשם שתה אלוהול מספר שעות לפני הנסיעה.

אין מחלוקת כי נערכה לנאשם בדיקת נשיפון.

אין מחלוקת כי נערכה לנאשם בדיקת ינשוף.

קיימת מחלוקת בתקינות וחוקיות אמצעי המדידה, בשיטת המדידה וכן בביצועה של בדיקת המאפיינים.

חוקיות אמצעי המדידה:

בדיקה על ידי מתנדב

בתחילת סיכומי, טען הסניגור כי הבדיקה בוצעה בפני מי שלא הוסמך לכך, מתנדבי המשמר האזרחי. עיון בתיק העלה כי המתנדב עיכב את הנאשם וביצע לו בדיקת נשיפון עד העברתו לשוטר. איני נדרשת לשאלת סמכות המתנדב ליטול דגימת אור באמצעות הנשיפון שכן הבדיקה שעל בסיסה הוגש כתב האישום בוצעה על ידי שוטר, (ע"ת/3 שצורפה תעודת מפעיל מוסמך ת/8).

חוקיות מכשיר הינשוף

בסיכומי ההגנה, חזר הסניגור על טענתו לפיה, לא ניתן לבסס הרשעה על בסיס תוצאות המופקות ממכשיר זה מכיוון שהמכשיר לא אושר על ידי שר התחבורה, בהמלצת שר הבריאות.

טענה זו נדונה, לא פעם, בפסיקה ונדחתה. כידוע, מכשיר ה"ינשוף" אושר כנדרש על ידי שר התחבורה בהסכמת שר הבריאות עוד בשנת 2007 והדבר פורסם ברשומות. נכון הדבר כי במכשיר הינשוף בוצעו עדכוני תוכנה אך בפסיקה נקבע כי בחינת העדכונים, מעלה כי אין בהם כדי לשנות באופן מהותי את פעולת המכשיר אשר אושר, כאמור, ועל כן, איני סבורה כי יש בהם כדי להצריך אישורו מחדש של המכשיר על ידי השרים, כנדרש בפקודת בתעבורה.

ראה החלטתו של כב' השופט האוזרמן בעניין תת"ע 7837-07-14, מדינת ישראל נ' בדר אנטון:

"יש להבחין בין שינויים המשנים מהותית את המכשיר כמכשיר למדידת אלקוהול לבין שינויים צורניים שאין בהם כדי להשליך על עקרונות פעולתו של המכשיר, מידת הדיוק שלו וכדומה. יש לזכור כי השדרוג שבוצע במכשיר, הוא פועל יוצא של החלטות בית המשפט בפרשת עוזרי, ומבטא בעיקר שינויים בתוכנה שמטרתם להציג פירוט יתר של נתונים טכניים של הבדיקות, בהשוואה לפלטי הבדיקה של המכשיר בטרם שדרוגו. לא מצאתי כי מדובר במכשיר "חדש" או "אחר" ואין טעם ענייני לפנות וקבל מחדש את אישור השרים לשימוש בו."

בנסיבות אלו, הנני דוחה את הטענות בדבר אי חוקיותו של המכשיר.

תקינות המכשיר

המאשימה הגישה יומן הפעלה (ת/14), תע"צ (ת/15), טופס ביקורת תקופתית (ת/16), תעודת מעבדה (ת/17) וכרטיס מכשיר (ת/18) מהם עולה כי מכשיר האכיפה נבדק בתחילת ובסוף כל משמרת מיום 1.11.13 ועד ליום 14.11.13 ונמצא תקין וכי המכשיר נבדק במעבדת מכשור ואכיפה ביום 5.8.13 ונמצא תקין. מפי הסניגור נרשם: **"כפי שציינתי לא אחת הדבר הוא בניגוד לדין והטענות שלי נשמרות לסיכומים. מוותר על חקירת עורך התע"צ לאור העניין שאני חושב שזה לא חוקי."**

טענותיו של הסניגור כנגד הגשת התע"צ, נדחו לא אחת בפסיקה. כך למשל בעפ"ת (מרכז) 47239-10-12 יעקב דדון נ' מדינת ישראל:

"בפסק דין רודיטי קבע השופט רענן בן יוסף כי תעודת כיול זו היא "רשומה מוסדית", כלשונה בסעיפים 35-36 בפקודת הראיות. בקשת רשות הערעור שהוגשה נגד פסק דין רודיטי נדחתה (ראו פסק דין שרביט), כך שההלכה כיום היא כי תעודת הכיול היא רשומה מוסדית ולכן מדובר בחריג לכלל האוסר עדות מפי השמועה, ואין חובה כי תעודת הכיול תוגש על ידי עורכה."

מלוא התעודות, אשר יש בהן כדי להעיד על תקינות מכשור האכיפה (ינשוף ובלון) היו פתוחים לעיונו

של הסניגור ואף הוגשו לבית המשפט. עיון בהן העלה כי המכשירים עברו בדיקות כנדרש ונמצאו תקינים. בנסיבות אלו, ככל שחפצה ההגנה לטעון טענות קונקרטיות לליקויים - עליה היה לפעול בהתאם לדין ולזמן את עורכי התעודות כעדים מטעמה.

בהמשך, הגישה ההגנה **"בקשה נוספת להוסיף על סיכומי הנאשם"**, בה ציין הסניגור:

"עכשיו זו עובדה מוגמרת. בית המשפט העליון ברע"פ הביא את הצדדים להסכמה שפסקי הדין שעמדו לפניו ברע"פ 2867/14 יעקב ברוך, 2870/14 ליאב לוי, ו- 2872/14 אביתר אביגד, של בית משפט השלום ושל בית המשפט המחוזי בערעור יבוטלו והתיקים יוחזרו לדין מתחילה ב"סוגיית הבלונים" ובכל סוגייה אחרת שבית המשפט יתבקש לדון בה וימצא לנכון..."

אולם, עיון בפסק הדין אליו הפנתה ההגנה העלה כי אכן בוטלו פסקי דין, אשר ניתנו בבית משפט המחוזי, מחוז מרכז ובבית משפט זה, והדין, בעניינם של המערערים בתיקי בית המשפט העליון, הוחזר לבית משפט זה:

"עניינם של המבקשים בבקשות שבכותרת (להלן: המבקשים) מוחזר, בהסכמה, לדין מאוחד בפני בית משפט השלום לתעבורה במחוז מרכז - שימונה על-פי שיקול דעתו של סגן נשיא בית משפט השלום מחוז מרכז (תעבורה), אשר יידרש גם לסדרי הדיון ולהרכב - וזאת לצורך השלמת התשתית העובדתית על ידי הצדדים בסוגיית "תעודת הבלון", שעמדה במוקד הבקשות למתן רשות ערעור שלפנינו (היינו: בשאלה האם לצורך עמידה בנטל ההוכחה המוטל על המשיבה לצורך הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות על יסוד בדיקת "נישוף", עליה להציג את תעודת בלון-הכיוול, שבאמצעותו כויל המכשיר האמור, ואף בשאלת הזיקה בין חברת STG לחברת Spantech, בהקשר האמור), וכן בכל סוגיה נוספת שיטענו לה הצדדים ואשר בית המשפט המברר יראה לדון בה על פי שיקול דעתו.

2. פסקי הדין שניתנו בעניינם של המבקשים, בבית משפט השלום לתעבורה בפתח-תקווה הנכבד ובבית המשפט המחוזי מרכז-לוד הנכבד, מושאי הבקשות שבכותרת - מבוטלים, איפוא, ולאחר הגשת הראיות והדיונים שיתקיימו על פי האמור בפסקה 1 שלעיל - יתקבלו פסקי דין חדשים בעניינם של המבקשים."

וידגש כי בית המשפט העליון לא הורה על ביטולה של הלכת שרביט (רע"פ 3981/11 שרביט נגד מדינת ישראל), אשר מצאה את מכשור האכיפה, תקין, אמין וחוקי, אלא הורה בהסכמת הצדדים, על השבת הדיון במקרים המסויימים לבית משפט זה ועל כן, המצב המשפטי לא השתנה והלכת שרביט בעינה עומדת.

טענת ב"כ הנאשם בעניין קבלת תעודות חוץ במשפט פלילי שהועלתה בבקשה להוספת סיכומים, דינה להידחות.

בתת"ע 9932-01-14, החלטה מיום 01.05.2016 התייחס כב' שופט דן סעדון לסוגיה והנני מאמצת נימוקי החלטתו ודוחה טענות ב"כ הנאשם.

אחת מטענות ההגנה כנגד תקינות המכשיר הופיעה בסעיף 52:

"...הנה בין המסמכים, שהוגשו כ"נספחים" שאיש לא יודע לקרוא - ואני דווקא קורא לגמרי לא רע, מצוי מסמך, חלק מ' 16, ובו מדידה מול מיכל כיול של 355 מיקרוגרם, והתוצאות שהושגו במדידה הזו כוללות את התוצאות 343 ו-362 מיקרוגרם. התוצאות הללו מעידות על פער העולה על 10 אחוזים ביניהן. אשר לפי כתבי הינושף ומדריכי ההפעלה צריכים לתת את ההודעה: "הפרעות". אבל המכשיר לא נותן הודעה כזו למרות שלפי התנ"ך שכתבו לנו בפסקי הדין המכשיר ייתן מעצמו הודעה כזו....(ההדגשה במקור, מ.כ.)"

ראשית, חיפוש במוצגים אשר הוגשו לתיק בית המשפט, העלה כי אין בדיקה אחת בה קיימים שני נתונים אלו (343 ו-362), אלא המדובר בפער שבין תוצאת ה-IR בבדיקת המעבדה מס' 1 לתוצאת ה-EC בבדיקת המעבדה מס' 3. עניין זה, נדון על ידי כב' השופט דן סעדון בתת"ע 4384-02-14 "מדינת ישראל נ' גרוס שחר", בו דחה השופט טענות דומות:

"טכנאי המעבדה העיד כי מכשיר הינושף משווה בין ערכי כל החישובים בשני הנשיפות שנושף החשוד במכשיר, לרבות השוואה צולבת בין החישובים (ע' 19 ש' 7-25). עם זאת, המכשיר מתוכנת כך שלא לאפשר פער העולה על 10% בין ערכי חישוב IR ל-EC כאשר מדובר באותה נשיפה או פער בין ערכיו של אותו חישוב בשתי נשיפות עוקבות. המכשיר, כך הוסבר, לא יראה קיומה של בעיה אם ישנו פער העולה על 10% בהשוואה בין ערכי החישובים הנ"ל בהצלבה (IR1, EC2; IR2, EC1). ב"כ הנאשם טען כי על פי עדות שניתנה בפרשת עוזרי משווה המכשיר בין ערכי כל החישובים ואינו אמור להתיר קיומו של פער בין כל חישוב לחישוב אחר באופן העולה על 10%. אין בידי לקבל טענה זו. חוות הדעת עליה נסמכת טענה זו לא הוצגה במשפט זה. כמו כן, מן האמור בפרשת עוזרי בבימ"ש לתעבורה עולה לכאורה כי בנשיפה השנייה פועל רק חישוב IR. יוצא מכך, כי במדידה השנייה, במועד הנכון למתן פסק הדין בעניין עוזרי לפחות, לא נמדד ערך חישוב EC בנשיפה השנייה כך שלא ניתן לקבוע כי המכשיר ביצע השוואה בין ערכי כל החישובים ולא התיר בכל מקרה פער העולה על 10% בין הערכים, לרבות לא בהצלבה..."

שנית, הפער של 10%, בו עסק בית המשפט המחוזי בעניין עוזרי, הינו הפער בין תוצאת ה-IR לתוצאת ה-EC באותה הבדיקה.

שלישית, הפער בין 343 ל-362 הינו 19 מק"ג שהם כ-5.5% מ-343 וכ-5.25% מ-362 ובכל אופן

אינו 10% או קרוב לכך. אף טענה זו יכולה היתה להתברר תוך בחקירה אולם הטענה הועלתה לראשונה בסיכומים.

בפי הסניגור, בסיכומיו, טענות רבות נוספות בקשר למומחיות ומקצועיות אנשי המעבדה אולם ההגנה בחרה לכפור בכך אך לא להעמיד זאת במבחן החקירה הנגדית ומחדלה רובץ לפתחה.

מכל המקובץ, אני קובעת כי מכשיר האכיפה תקין והטענה נדחית.

על פי פלטי המכשיר הנאשם התחיל את הבדיקה בשעה 03:47 והבדיקה הסתיימה בשעה 03:54. הנאשם נשף נשיפה פסולה ולאחריה נשיפה תקינה והתוצאה הייתה 350 מיקרוגרם. על פלטי הבדיקה מופיעים פרטי הנאשם: שם, מספר תעודת זהות ומקום ביצוע הבדיקה.

על כן, הנני קובעת כי הבדיקה הייתה תקינה והראתה שהנאשם היה שיכור בכמות של 350 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף.

מיומנות הבדיקה

ההגנה טענה בסיכומיה כי מחקירת ע"ת 3 עולה כי אינו מיומן בהפעלת הינשוף. ההגנה ביססה טענה זו על חמישה אדנים: הראשון, כי ע"ת 3 לא נשא עליו תעודת מפעיל ינשוף; השני, כי ע"ת 3 הוכשר שלושה חודשים קודם האירוע, להפעלת ינשוף; השלישי, כי ע"ת 3 אינו מבחין בין נשיפון לינשוף; הרביעי, כי אין בידי ע"ת 3 מדריך הפעלת ינשוף; החמישי, כי אינו מכיר מושגים בסיסיים מהודעות הצג של המכשיר.

אין בידי לקבל את טענת הסניגור. ראשית, לבית המשפט הוגשה תעודת מפעיל ינשוף ובעצם אי המצאותה של התעודה על גופו של העד אין ולא כלום. אין חולק כי ע"ת 3 עבר הכשרה להפעלת מכשיר הינשוף ו"תעודת מפעיל מוסמך למכשור אכיפה" הוגשה לבית המשפט. שנית, עיון במוצגים, אשר הוגשו לבית המשפט, מעלה כי העד תיפקד כמצופה, ביצע בדיקה עצמית בתחילת המשמרת, וביצע את בדיקת הנאשם כנדרש. בנסיבות אלו, בהן המכשיר, אשר הוכח כתקין, הוא אשר הראה את תוצאת הבדיקה ואין המדובר בנסיבות של סירוב או הכשלת הבדיקה על ידי הנאשם - הרי שיש לקבוע כי אין דופי במיומנות השוטר בהפעלת המכשיר ויפים לעניין זה, דברי כב' השופט בן יוסף בעניין עפ"ת (ת"א) 36780-06-11 שאול גאון נ' מדינת ישראל:

"בית משפט קמא קבע, ואחזור ואומר בצדק, שאין עדי התביעה המפעילים את המכשיר ואשר מכינים אותו להפעלה במעבדות וביחידות, צריכים להיות מומחים, מהנדסים, שיוכלו להכיר את המכשיר על כל מאפייניו ועל דרך פעולתו על בוריה, די בכך שלמדו קורס, וכך במקרה זה להשתמש במכשיר להפעילו כך שלא יטעה ולהכינו לשימוש כך שלא תהיה טעות בהפעלתו, המכשיר הספציפי הזה, וזאת כאשר כבר נקבעה ההלכה, שהמכשיר המדעי הזה שבו מדובר, הינשוף, על דרך הכלל הוא מכשיר המבצע כראוי את המשימה של בדיקת שכרות."

חום גופו של הנאשם

ההגנה טענה כי חום גופו של הנאשם עמד על יותר מ-39 מעלות ובכך, יש כדי להשפיע על תוצאת המדידה. אין בידי לקבל טענה זו. לא הובאה בפניי הוכחה על כך שבזמן ביצוע הבדיקה היה לנאשם חום. בזמן האירוע עצמו (סמוך לשעה 3:30 לפנות בוקר) לא נמדדה טמפרטורת גופו של הנאשם אלא סמוך לשובו לביתו מהמסיבה (כ-13 שעות לפני האירוע, בשעה 14:00) ולאחר שובו מהשימוע שנערך לו (לפחות בשעה 9:00, כ-6 שעות לאחר האירוע). הנאשם אף העיד כי נטל תרופות אשר יש בהן כדי להפחית את טמפרטורת הגוף ואף בעדות זו יש כדי להחליש את הטענה בדבר חום גוף בזמן האירוע.

יתרה מזאת, לא הוצגו בפני בית המשפט רישומים של בדיקת החום (בדמות אישור מרפאה) אלא עדות של הנאשם ואמו בדבר תוצאת המכשיר (ויש להעיר שאף תקינות מכשיר מדידת החום לא הוכחה).

יתרה מזאת, על הטענה כי חום הגוף יש בו כדי להשפיע על תוצאת בדיקת הנשיפה לכאן או לכאן, להיות מוכחת על ידי עד מומחה, אשר יחקר בחקירה נגדית ולא להיות מועלית כלאחר יד בסיכומי ההגנה ללא כל בסיס מדעי להוכחתה.

קיומה של בדיקת מאפיינים

הנאשם הכחיש את קיומה של בדיקת המאפיינים והסניגור ניסה לאחוז במקל משני קצותיו, מחד לטעון **"זה המקום להזכיר כי הנאשם העיד שלא נערכה לו בדיקת מאפיינים בכלל!"**, ומאידך טען טענות רבות בסיכומיו כנגד בדיקת המאפיינים, לרבות טענה כי לגבי התנדנדות הנאשם במבחן העמידה **"...יש אנשים שיעשו את הנדנוד כדרך לליווי הספירה או כהרגלם של מתפללים"**. אין לי להסכים לדרך זו ואיני נדרשת לשתי הטענות החלופיות אשר נטענו על ידי ההגנה.

בחינת ת/6 וכן עדותו של ע"ת 2 מעלה כי הבדיקה נערכה כדבעי, לנאשם ניתנו הוראות כיצד לבצע את הבדיקה והנאשם כשל בהן. יתרה מזאת, הרשעתו של הנאשם לא מבוססת על בדיקת המאפיינים לבדה אלא היא נדברך נוסף להרשעתו, נוסף על תוצאת בדיקת הינשוף, הודאתו כי שתי משקאות משכרים וריח האלכוהול שנדף מפיו.

לסיכום

שוכנעתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה והנני מרשיעה את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ד אב תשע"ו, 18 אוגוסט 2016, במעמד הצדדים